

DOCISNAĆ SIĘ (17) *vb pf*

się (16), się (1).

o jasne.

inf się docisnąć (14). ◇ *fut 2 sg* się dociśniesz (1). ◇ *1 pl* się dociśniemy (1). ◇ *con 2 sg m* -byś się docisnął (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Zbliżyć się mimo przeszkód, przepchnąć się wśród tłumu, przedostać się; penetrare Cn (17) : Ale nałz miły panie łnadz nas tam nie puźczą Bo fie trudno doćifnąć przed tak wielką tłuźczą RejJóz M5, Mv, M5; RejPos 233v, 348.

docisnąć się kogo (1): Wźdyć fie kogo doćifniemy czo zboże przedaią RejJóz M.

docisnąć się do kogo (3): A cij niemogli fie docifnąć do iezufa dla ludu wielkie⁸⁹ OpecŻyw 43; RejPos 184v; SkarŻyw 472.

cum inf (1): Drudzy płaczą czo fie nie mogą kęfá chlebá doćifnąć łobie kupić RejZwierc 59v.

Ze zdaniem celowym (1): A nędzniczek drugi przed zbytki twemi nie może fie doćifnąć/ áby łoby doftać mógł pártki chlebá ku żywności twoiey. RejPos 192.

W przen (6) :

docisnąć się kogo (2): Azałz fie nie chwieią w tey trzćinie rozmaíte burdy/ kłopoty/ rofterki/ vćifki/ á niełprawiedliwości/ kthore przekażaią á zatrudniáią lud Boży/ iż nie mogą práwie poznać áni fie doćifnąć Pána łwoiego. RejPos 10v, 169.

docisnąć się do kogo (3): O wielkałz thu pociechá może być tym/ ktorým ten wźzechmogący Pan/ nie obiášniwłzy ich wielkimi rozumy/ wielkimi náukámi/ raczył im dáć poznać á doćifnąć fie do łwiętego Bołtwá łwoiego. RejPos 288, 184v, 209.

docisnąć się ku czemu (1): żebyłmy ku zapłáćie zwierzchniego wezwánia Bożego z wielką pilnością doćifnąć łie niemieli. KuczłKat 140.

Formacje pochodne cf CISNAĆ SIĘ.